

Disertační práce s názvem „Křest v pojetí apoštola Pavla“ zkoumá novozákonní texty o křtu, jejichž autorem je apoštol Pavel. Je to především Římanům 6 (§ 2). Potom texty z Pavlových a pavlovských listů (Galatským, 1. Korintským, 2. Korintským, Koloským, Efezským a Titovi), v nichž nacházíme zřetelné odkazy ke křtu, ale i nepřímé narážky (§ 3). Proto kapitoly 2 a 3 jsou stěžejními pro zkoumání Pavlova pojetí křtu. Druhý úkol zkoumá vzájemný vztah mezi formulí víry v 1 K 15,3n a tvarem křesťanského křtu: sestup (voda, hrob), výstup (smrt – život) podle teze Petra Pokorného (křest jako znamení Kristova vyvýšení). V obou úkolech je užitá exegeticko-teologická analýza. Výsledky bádání jsou shrnuty v závěrečné kapitole (§ 7) a jsou tyto: (a) Na základě exegetické práce je Ř 6,1-11 hlavním textem (*locus classicus*) pro apoštolovo chápání křesťanského křtu. Je nejstarším svědectvím NZ o konaném křtu, s nejstarší křestní tradicí, která navazuje na ohlas tradice evangelia v 1 K 15,3n. Tento „model“ Pavlova pojetí křtu v sobě zahrnují také texty: Ga 3,26-27; 1 K 1,13-17; 6,11; 12,13 a Ko 2,11-12. (b) Kladný výsledek ověření vzájemného vztahu formule víry v 1 K 15 a symboliky křtu a teze, vyjadřující pochopení křtu prvními křesťany jako znamení Kristova vyvýšení, je obsažen v kapitole 2. V práci je uvedeno též srovnání pojetí křtu v Pastýři Hermově s pojetím Pavlovým (§ 5) a další spojitosti s křtem (Křest v NZ – § 4; Chápání křtu v církvích – § 6).